

Stiftelsen norsk Okkupasjonshistorie, 2014

Selv om krigen på mange måter var dramatisk og en prøvelse for det norske folk, blomstret likevel humoren - særlig den beiske og galgenhumoristiske. Her er en del vitser og fortellinger fra krigens dager.

Vet De at utgivelsen av Quisling-frimerkene ble stoppet av myndighetene? Jo, man fant ut at frimerket ikke ville sitte da folk spyttet på den gale siden.

Knut Hamsun skal etter sikker forlydende ha solgt "Markens Grøde" til Tyskland. Derimot skal han ha forbeholdt Norge "Sult".

Tyske aviser skriver at nordmennene tar de to kjøttløse dager i uken med godt humør. De skriver dog intet om de øvrige fem kjøttløse dagene.

Tyske flyvere rekreerer seg. Til Aarnes på Romerrike er anmeldt 500 tyske flyvere til rekreasjonsopphold. De skal hver ha en halv liter fløte pr. dag og kjøttmåltider 6 av ukens 7 dager.

Eng ble en ung kontordame spurt om veien dit eller dit. Det var en tysker i bil som spurte. Hun spurte: "May I answer in English?". Dette fikk hun lov til, og den kjeffe kvinnen svarte: "I don't know!". Dermed gikk hun sin vei.

Øst! 'sbonden fikk sagt sin hjertens mening da han kom inn til staden for å få navnet sitt forandret. Han het Vidkun Purkerud. Navnet var jo ikke videre pent, sa departementet, og departementet fant det rimelig at han ønsket å endre det.

"Hvilket navn vil De nå anta?", spurte funksjonæren. "Per Purkerud", var svaret.

I går kveld, da en skulle trodd Aftenposten virkelig hadde sensasjoner, kom den ut uten et eneste ord om de siste dagers begivenheter. Avisen hadde ikke en eneste frontmelding, og Berlins fall ble forbigått i taushet.

Det kan man kalle verdensreportasje.

Ombord på Bygdøyfergen fra Skarpsno til Dronningen befant seg en gjeng på 20-25 tyske soldater, som skulle tilbringe fridagen sin ute. Støyende og brautende la de beslag på de fleste sitteplassene. Ikke lenge etter var de i gang med å synge "Wir fahren gegen England".

En eldre dame satt med sitt strikkesett og kikket på dem over brillene. Da sangen endelig forstummet, ser hun på den nærmeste tyskeren og sier plutselig: "Si meg, er dere ikke kommet på feil båt?. Denne fergen går nemlig bare til Bygdøy den."

Gøring (til Himmler): "Hitler har bestemt at jeg skal bli Fører når han er død". Himmler: "Ja, men det er jeg som bestemmer når han er død."

Innskrenkninger i tøyforbruket i Tyskland.

Lange aftenkjoler må ikke lenger forekomme, og man må venne seg til å sove i kort nattskjorte i stedet for i en tøyslukende pyjamas.

I begynnelsen av det tyske felttoget mot øst brukte de tyske aviser i Norge systematisk betegnelsen Petersburg om byen Leningrad. Siden 1. oktober 1941 brukte de betegnelsen Leningrad i alle offisielle kunngjøringer.

I samband hermed gjengis følgende replikkveksling:

"Har du hørt at tyskerne har erobret Petersburg? Hvorledes det? Jo, nå har de bare Leningrad igjen å erobre".

"Det er synd at den norske befolkning stiller seg så avvisende til oss tyskere", sa en tysker en gang til en jøssing, "for vi er jo av samme rase, har de samme idealer, og når krigen er over, så reiser vi vår veg igjen, og Norge er atter fritt og selvstendig."

"Men hva skal dere gjøre hvis dere vinner krigen da", spurte jøssingen tørt.

En småbruker som hadde 30 høner, fikk et truende brev fra tyskerne med pålegg om å levere egg til Wehrmacht. 14 dager senere fikk tyskerne følgende svar:

"Deres brev av d.s. ble slått opp i hønsehuset, slik at hønene selv kunne få se det. Da hønene tross dette etter 10 dagers forløp ennå ikke hadde gjenopptatt verpingen, har jeg latt samtlige skyte for sabotasje mot den tyske Wehrmacht.

Ærbødigst N.N. (Mannen ble like etter fengslet)

"Nå lysner det for arbeidslivet", sa Oslo-gutten da arbeidskontoret brandt.

Det gikk rykter i Oslo om at Hitler hadde hengt seg. "Var det ikke de vi visste", sa Ole, "at krigen kom til å bli avgjort i luften".

Hun, på hjemveien fra selskap, til sin mann: "Jeg har aldri vært så skamfull som i kveld i hele mitt liv, Georg. Du var den eneste i hele selskapet som ikke hadde en etterkrigsplan."

Vet De at natt-trikken kalles N.S.-trikken? Den har ingen tilhenger!

En nordmann som kom hjem fra Tyskland i 1942 fortalte:

"Det er ingen sak å se hvor de unge fruer har sine menn. Deres klededrakt roper det: Er damen gift med en som er stasjonert i Frankrike, går hun kledd i smarte, tynne klær, altså siste Parisermode. med lekre strømper og chicke hatter. Er mannen hennes soldat i Norge, går fruen med kostbare pels og norske skidrakter. Men er mannen ved frontene i Russland, har fruen ingenting å kle seg i. Det er for det meste filler fra førkrigstiden".

En nazist som prøvde å påvirke en jøssing-kamerat, som naturligvis ikke ville ha noe med han å gjøre, spurte en gang de traff hverandre på gaten: "Tror du virkelig at England kommer til å vinne?" - "Nei, det tror jeg ikke", svarte jøssingen rolig, "det vet jeg da!"

En herredskasserer et steds nordpå hadde begynt å vise nazisimpatier. En morgen fant han imidlertid hele dørstokken sin dekket med granbar, og dette strakte seg hele vegen bortover til kirkegården. Han meldte seg ikke inn i N.S.

En enquete (spørreundersøkelse) i 1944:

"Hvorfor er jeg medlem av N.S."? (Svar R. Kielland adm.dir. Oslo Sporveier)

Som tekniker har jeg fra starten følt meg tiltrukket av Førerens dynamiske og elektrifiserende personlighet. N.S.-prinsippet: "Foran står Føreren, og bak han noen få, de andre sitter inne", er også i Sporveiens ånd. At våre tilhengere ikke holder seg til optrukne linjer, at de er få og mangelfulle, spiller ingen rolle, etter at jeg har koblet direktør Samuelson ut, og selv kan være primus motor. Derfor er jeg medlem av N.S.

Mange undret seg over seg over at Hitlers uniformslue virket så stor. Ikke så underlig, den var foret med en 1 1/2 kg. stålplate!